

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

14301 *Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, va recuperar en l'àmbit de l'Administració de Justícia la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional. Este model ha sigut objecte d'alguna modificació recent, en particular per la Llei 4/2011, de 24 de març, de modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, per a facilitar l'aplicació a Espanya dels processos europeus monitori i d'escassa quantia, que va estendre el pagament de la taxa als processos monitoris, ateses les distorsions que es van detectar llavors. Poc després, la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilització processal, també hi va introduir algun ajust que matisava la reforma anterior.

A pesar d'eixes reformes parcials, subsistixen desajustos en este àmbit que justifiquen l'adopció d'una nova normativa que permeta aprofundir en determinats aspectes de les taxes judicials, en especial els que el Tribunal Constitucional va declarar conformes a la nostra norma fonamental en la Sentència 20/2012, de 16 de febrer de 2012.

El dret a la tutela judicial efectiva no ha de ser confós amb el dret a la justícia gratuïta. Es tracta de dos realitats jurídiques diferents. Des del moment que la Constitució encomana al legislador la regulació de l'abast d'esta última, està reconeixent que el ciutadà pot pagar pels servicis que rep de l'Administració de Justícia. Només en els casos en què s'acredite «insuficiència de recursos per a litigar» és la mateixa Constitució la que consagra la gratuïtat de la justícia.

La llei té molt de compte en el fet que la regulació de la «taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordes civil, contenciós administratiu i social» no afecte el dret a accedir a la justícia com a component bàsic del dret fonamental a la tutela judicial efectiva proclamat per l'article 24 de la Constitució, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional a este respecte.

La recent sentència del Tribunal Constitucional no només ha confirmat la constitucionalitat de les taxes, sinó que, a més, expressament reconeix la viabilitat d'un model en què part del cost de l'Administració de Justícia siga suportat pels que més se'n beneficien.

Amb esta assumpció pels ciutadans que recorren als tribunals de part del cost que això implica es pretén racionalitzar l'exercici de la potestat jurisdiccional, alhora que la taxa aportarà més recursos que permetran una millora en el finançament del sistema judicial i, en particular, de l'assistència jurídica gratuïta, dins del règim general que estableix l'article 27 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

II

El recurs econòmic a la taxa en l'àmbit de l'Administració de Justícia partix del seu concepte en el dret tributari, en el qual el seu fet imposable està constituït, entre altres supòsits, per la prestació de servicis en règim de dret públic que afecten o beneficien l'obligat tributari. Així mateix, la determinació de la càrrega tributària no es fa a partir de la capacitat econòmica del contribuent, sinó del cost del servicis prestat, que mai es pot superar.

El nou règim fa una ampliació substancial tant dels fets imposables com dels subjectes passius, que ara inclouen no només les persones jurídiques, sinó també les persones físiques. Al mateix temps, es preveu l'exempció subjectiva d'aquells als quals es reconega el dret a l'assistència jurídica gratuïta, igualment es preveu per al deutor que sol·licita el seu concurs, el Ministeri Fiscal, les administracions públiques i les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.

També esta llei amplia la seua aplicació a l'orde social, però només pel que fa als recursos de súplica i cassació i d'una manera proporcionada als interessos que s'hi tutelien, en consideració als drets i interessos en joc en este orde jurisdiccional, la qual cosa també porta a preveure una taxa de menor quantia quan el demandant que presente aquells recursos siga el treballador, tant per compte d'altri com autònom. Per les seues característiques especials d'accés a la justícia, només s'exceptua de l'àmbit de la taxa l'orde penal.

La llei manté diversos aspectes de la regulació que es va incorporar en l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre. És el cas del manteniment del criteri de l'import de la taxa d'acord amb dos factors: una quantitat variable, atenent la quantia del procés judicial, i una altra fixa, en funció del tipus de procés.

I incorpora novetats que en faciliten l'aplicació. És el cas dels estrangers o residents fora del nostre país personats en un pleit a Espanya, que fins ara per al pagament de la taxa havien d'aportar molts documents que ni tan sols eren necessaris per al procés. Quan succeïa en actes processals com la contestació a la demanda i la reconvenió o la interposició de recursos, ni tan sols hi havia temps de legalitzar tots els documents necessaris (estatuts, poders, traduccions jurades i postil·les o legalitzacions consulars). Això explica la nova solució, que permet que, amb caràcter general, siga l'advocat o el procurador del subjecte passiu el que pague la taxa que permeta els actes processals corresponents.

III

La regulació de la taxa judicial no és només, com ja s'ha dit, una qüestió merament tributària, sinó també processal. El nou marc de la taxa partix, d'una banda, del fet que la seua gestió econòmica correspon al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. Però, d'una altra, es tenen en compte la posada en marxa de l'Oficina Judicial i les competències del secretari judicial, que comprovarà en cada cas si efectivament s'ha produït el pagament de la taxa, i es preveu per al cas que no s'haja efectuat que no done curs a l'actuació processal que se sol·licite.

La llei desplega les diverses qüestions que pot suscitar la liquidació de la taxa, i en especial les que es referixen a la variació del pagament de la taxa, a la qual afectarà, per exemple, el pas d'un procés monitori a un altre ordinari. Amb la finalitat bàsica d'incentivar la solució dels litigis per mitjans extrajudicials, s'establix una devolució de la quota de la taxa, en tots els processos objecte de taxa, quan s'arribe a una terminació extrajudicial que estalvie part dels costos de la prestació de servicis. Es tracta d'una devolució de la quota de la taxa que es farà després que el secretari judicial competent certifique que s'ha acabat el procés per la dita via extrajudicial. També l'acumulació de processos donarà lloc a la devolució de la taxa abonada per cada una de les demandes que originen els processos la tramitació unificada dels quals s'acorde.

La present llei deroga també l'apartat 3 de l'article 23 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, quant al fet que l'excepció de postulació

per als funcionaris públics en les qüestions de personal que no impliquen la seua separació ja no té sentit. La pràctica demostra que eixa falta de representació tècnica acaba sent un obstacle per a un desplegament del procés més àgil i eficaç. En relació amb els funcionaris públics, cal destacar també l'exempció de la taxa en els processos contenciosos administratius que inicien en defensa dels seus drets estatutaris, equiparant la seua posició a la dels treballadors en general en l'orde social.

Així mateix, es recorda que la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilització processal, va incorporar en l'article 241 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, un nou número 7 que inclou dins de les costes la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional. D'esta manera, el venciment en un procés i la condemna en costes a l'altra part traslladaran el pagament de la taxa a la part demandada.

IV

D'altra banda, la present llei regula la taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics del Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Este servei disposa de la informació pertinent per a la formulació de mesures preventives i curatives i per a proporcionar la resposta sanitària en cas d'urgència.

Des de l'any 1971, el Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses actua com a centre antitòxic assumint les funcions de prevenció i assessorament d'intoxicacions i exposició a substàncies tòxiques, en col·laboració amb el Centre d'Emergències de Protecció Civil i amb les autoritats competents en matèria de sanitat per a casos d'alertes sanitàries, i atenent per telèfon consultes de particulars i de professionals sanitaris, procedents de tota la geografia espanyola.

Esta funció de contribuir a la prevenció d'intoxicacions, expressament arrellegada en l'article 480 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i en els articles 1 i 2 del Reial Decret 862/1998, de 8 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Toxicologia, ha obligat el Ministeri de Justícia a adequar els mitjans personals i materials necessaris per a garantir la qualitat del servei que es presta, assegurant que la resposta sanitària s'ajusta als avanços científics i mèdics.

Fins a l'any 2010, la normativa nacional i comunitària obligava únicament les empreses comercialitzadores de detergents, productes de neteja i lleixius a facilitar a l'Institut la informació necessària sobre la seua composició per a permetre l'adequada resposta sanitària.

No obstant això, a fi de garantir un nivell elevat de protecció de la salut humana i del medi ambient, la normativa comunitària, i en concret el Reglament (CE) núm. 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclures, estableix uns criteris harmonitzats de classificació i etiquetatge de les substàncies i mesclures químiques. L'esmentat Reglament (CE) núm. 1272/2008, que es basa en el principi de precaució, estableix comeses i obligacions específiques per als fabricants, importadors i usuaris intermedis als quals correspon garantir una protecció apropiada i oferir la informació essencial als seus destinataris, per mitjà de les etiquetes i les fitxes de dades de seguretat establides en el Reglament (CE) núm. 1907/2006, que permetran a l'usuari final la seua utilització en condicions de seguretat.

A més, l'article 45 del Reglament (CE) núm. 1272/2008 estableix l'obligació dels estats membres de designar un organisme responsable de rebre, de les empreses que comercialitzen mesclures classificades com a perilloses a causa dels seus efectes per a la salut humana o dels seus efectes físics, la informació necessària per a la formulació de la resposta sanitària en cas d'urgència, així com la identitat química de les substàncies presents en mesclures per a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques o els estats membres hagen acceptat una denominació alternativa.

Així mateix, s'establixen com a obligacions dels estats membres no només que es fixen controls per a garantir el compliment de les obligacions imposades a les empreses

fabricants i comercialitzadores de substàncies i mescles químiques, sinó també que regulen el règim sancionador aplicable per infraccions al que disposen l'article 126 del Reglament (CE) núm. 1907/2006 i l'article 47 del Reglament (CE) núm. 1272/2008.

En compliment de la normativa comunitària mencionada, es va aprovar la Llei 8/2010, de 31 de març, per la qual s'establix el règim sancionador previst en els reglaments (CE) relatius al registre, a l'avaluació, a l'autorització i a la restricció de les substàncies i mescles químiques (REACH) i sobre la classificació, l'etiquetatge i l'envasament de substàncies i mescles (CLP).

Per això, i en compliment d'esta obligació, totes les empreses que comercialitzen mescles que puguen tindre efectes per a la salut humana hauran de facilitar-ne la composició a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de manera que l'Institut pugua proporcionar informació sanitària a la ciutadania en cas d'intoxicació, així com detectar alertes toxicològiques quan de les telefonades rebudes es desprenga l'existència d'algun producte químic que incidisca negativament en la salut pública. A més, les empreses a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mescles Químiques haja acceptat la utilització d'una denominació química alternativa han de comunicar a este organisme la identitat química de la substància.

Esta obligació, que afecta les empreses que es beneficien de la comercialització de les mescles químiques classificades com a perilloses a causa dels seus efectes per a la salut humana o dels seus efectes físics, repercutix de forma directa en l'assistència que presta el Servei d'Informació Toxicològica, el qual ha d'adequar els seus mitjans tecnològics i personals per a garantir el degut compliment de la seua funció, a fi de protegir la salut pública.

Esta situació justifica que els subjectes comercialitzadors de productes que es beneficien de l'atenció toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, siga de forma directa, minorant els efectes d'una possible intoxicació amb els productes comercialitzats, siga de forma indirecta, proporcionant informació sanitària d'urgència als seus usuaris finals, contribuïsquen al finançament del servei d'atenció toxicològica per mitjà de la creació de la corresponent taxa per la sol·licitud d'alta o modificació del producte en el registre de productes químics que té el Servei d'Informació Toxicològica, necessari per a proporcionar informació sobre l'atenció sanitària adequada.

Finalment, s'han establert una taxa d'import reduït aplicable a les microempreses i a les xicotetes i mitjanes empreses (PIME) als efectes de la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, xicotetes i mitjanes empreses, i una exempció temporal a fi de compensar aquelles empreses que a través de les seues associacions han contribuït, inclús econòmicament, a la gestió de l'actual base de dades del Servei d'Informació Toxicològica. A estos efectes, es consideraran empreses exonerades totes les que el 17 de febrer de 2012 estaven associades a l'Associació d'Empreses de Detergents i de Productes de Neteja, Manteniment i Afins (ADELMA), a la Federació Nacional d'Associacions de Fabricants de Lleixius i Derivats (FENALYD), a l'Associació Nacional de Grans Empreses de Distribució (ANGED) i a l'Associació Espanyola de Distribuïdors, Autoservicis i Supermercats (ASEDAS), pel fet que esta és la data en què les esmentades associacions i federació van cedir al Ministeri de Justícia de forma gratuïta i indefinida l'ús de l'aplicatiu de transmissió i càrrega de dades en la base de dades del Servei d'Informació Toxicològica, perquè poguera ser utilitzat per tots els sectors de la indústria.

V

L'objectiu de la disposició final quarta és permetre l'adaptació de la minoració d'una paga extraordinària establida en el Reial Decret Llei 20/2012 a la realitat de les carreres judicial i fiscal i dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de Justícia, de tal manera que la disminució que experimenten estos col·lectius en les seues retribucions anuals siga equivalent a la que resulte per a la resta de funcionaris públics.

Això és degut al fet que, si bé en el Reial Decret 8/2010 es va determinar una disminució de les retribucions semblant per a cada cos de tota l'Administració pública, la

forma de portar-la a cap en l'Administració de Justícia, com a conseqüència del que estableix la Llei Orgànica del Poder Judicial, va ser diferent a la d'altres àmbits del sector públic estatal. Atés que l'esmentada llei orgànica exigia que, en l'Administració de Justícia, les pagues extraordinàries pel concepte de sou i triennis foren iguals a les de la mensualitat ordinària, a pesar que el percentatge total anual de la reducció va ser semblant en la dita Administració a l'aplicat a l'Administració General de l'Estat, la disminució de la quantia en la paga mensual ordinària, en l'àmbit de la Justícia, va ser igual que la que es va aplicar a les pagues extraordinàries pels esmentats conceptes de sou i triennis o antiguitat, mentres que en l'Administració General de l'Estat als funcionaris se'ls va aplicar una reducció superior en les pagues extraordinàries però una reducció inferior en les ordinàries.

A més, s'aclarix el règim aplicable a les quotes de les mutualitats generals de funcionaris i de drets passius del mes de desembre de 2012, establert en l'article 121, apartat quatre, de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012.

TÍTOL I

Taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordes civil, contenciós administratiu i social

Article 1. Àmbit d'aplicació de la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordes civil, contenciós administratiu i social.

La taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordes civil, contenciós administratiu i social té caràcter estatal i serà exigible de manera igual en tot el territori nacional en els casos que preveu esta llei, sense perjudi de les taxes i la resta de tributs que puguen exigir les comunitats autònomes en l'exercici de les competències financeres respectives, els quals no podran gravar els mateixos fets imposables.

Article 2. Fet imposable de la taxa.

Constitueix el fet imposable de la taxa l'exercici de la potestat jurisdiccional originada per l'exercici dels actes processals següents:

- a) La interposició de la demanda en qualsevol classe de processos declaratius i d'execució de títols executius extrajudicials en l'orde jurisdiccional civil, la formulació de reconvecció i la petició inicial del procés monitori i del procés monitori europeu.
- b) La sol·licitud de concurs necessari i la demanda incidental en processos concursals.
- c) La interposició de la demanda en l'orde jurisdiccional contenciós administratiu.
- d) La interposició del recurs extraordinari per infracció processal en l'àmbit civil.
- e) La interposició de recursos d'apel·lació contra sentències i de cassació en l'orde civil i contenciós administratiu.
- f) La interposició de recursos de súplica i de cassació en l'orde social.
- g) L'oposició a l'execució de títols judicials.

Article 3. Subjecte passiu de la taxa.

1. És subjecte passiu de la taxa qui promoga l'exercici de la potestat jurisdiccional i en realitze el fet imposable.

Als efectes previstos en el paràgraf anterior, s'entendrà que es realitza un únic fet imposable quan en la demanda s'acumulen diverses accions principals, que no provenguen d'un mateix títol. En este cas, per al càlcul de l'import de la taxa se sumaran les quanties de cada una de les accions objecte d'acumulació.

2. El pagament de la taxa el podran fer la representació processal o l'advocat en nom i per compte del subjecte passiu, en especial quan este no residisca a Espanya i

sense que siga necessari que es proveïska d'un número d'identificació fiscal abans de l'autoliquidació. El procurador o l'advocat no tindran responsabilitat tributària per raó del dit pagament.

Article 4. *Exempcions de la taxa.*

1. Les exempcions objectives de la taxa estan constituïdes per:

a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos en relació amb els processos de capacitat, filiació i menors, així com els processos matrimonials que versen exclusivament sobre guarda i custòdia de fills menors o sobre aliments reclamats per un progenitor a l'altre en nom dels fills menors.

b) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos quan es tracte dels procediments especialment establits per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques, així com contra l'actuació de l'Administració electoral.

c) La sol·licitud de concurs voluntari pel deutor.

d) La interposició de recurs contenciós administratiu per funcionaris públics en defensa dels seus drets estatutaris.

e) La presentació de petició inicial del procediment monitori i la demanda de jutj verbal en reclamació d'una quantitat quan la quantia no supere els dos mil euros. No s'aplicarà esta exempció quan en estos procediments la pretensió exercida es fonamente en un document que tinga el caràcter de títol executiu extrajudicial, de conformitat amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

f) La interposició de recursos contenciosos administratius quan es recórrega en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'Administració.

2. Des del punt de vista subjectiu, estan, en tot cas, exempts d'esta taxa:

a) Les persones a qui s'haja reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, i de les quals s'acredite que complixen els requisits establits a este efecte d'acord amb la seua normativa reguladora.

b) El Ministeri Fiscal.

c) L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes públics que depenen de totes estes.

d) Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.

3. En l'orde social, els treballadors, siguen per compte d'altri o autònoms, tindran una exempció del 60 per cent en la quantia de la taxa que els corresponga per la interposició dels recursos de súplica i cassació.

Article 5. *Meritació de la taxa.*

1. La meritació de la taxa es produïx, en l'orde jurisdiccional civil, en els moments processals següents:

a) Interposició de l'escrit de demanda.

b) Formulació de l'escrit de reconvençió.

c) Presentació de la petició inicial del procediment monitori i del procés monitori europeu.

d) Presentació de la sol·licitud de declaració del concurs pel creditor i la resta de legitimats.

e) Presentació de demanda incidental en processos concursals.

f) Interposició del recurs d'apel·lació.

g) Interposició del recurs extraordinari per infracció processal.

h) Interposició del recurs de cassació.

i) Interposició de l'oposició a l'execució de títols judicials.

2. En l'orde contenciós administratiu, la meritació de la taxa es produïx en els moments processals següents:

- Interposició del recurs contenciós administratiu, acompanyat o no de la formulació de demanda.
- Interposició del recurs d'apel·lació.
- Interposició del recurs de cassació.

3. En l'orde social, la meritació de la taxa es produïx en el moment de la interposició del recurs de súplica o de cassació.

Article 6. *Base imposable de la taxa.*

1. La base imposable de la taxa coincideix amb la quantia del procediment judicial o recurs, determinada d'acord amb les normes processals.

2. Els procediments de quantia indeterminada o aquells en què en siga impossible la determinació d'acord amb les normes de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, es valoraran en díhuit mil euros de quantia només a l'efecte d'establir la base imposable d'esta taxa.

3. En els casos d'acumulació d'accions o en els casos en què es reclamen diferents pretensions en una mateixa demanda, reconvenió o interposició de recurs, per al càlcul de la taxa es tindrà en compte la suma de les quanties corresponents a les pretensions exercides o les diferents accions acumulades. En el cas que alguna de les pretensions o accions acumulades no siga susceptible de valoració econòmica, s'aplicarà la regla indicada en l'apartat anterior.

Article 7. *Determinació de la quota tributària.*

1. Sense perjudi de la modificació en la forma prevista en l'article 8, serà exigible la quantitat fixa que, en funció de cada classe de procés, es determina en la taula següent:

En l'orde jurisdiccional civil:

Verbal i canviari	Ordinari	Monitori, monitori europeu i demanda incidental en el procés concursal	Execució extrajudicial i oposició a l'execució de títols judicials	Concurs necessari	Apel·lació	Cassació i extraordinari per infracció processal
150 €	300 €	100 €	200 €	200 €	800 €	1.200 €

Quan després de l'oposició del deutor en un monitori se seguisca un procés ordinari, es descomptarà de la taxa la quantitat ja abonada en el procés monitori.

En l'orde jurisdiccional contenciós administratiu:

Abreviat	Ordinari	Apel·lació	Cassació
200 €	350 €	800 €	1.200 €

En l'orde social:

Suplicació	Cassació
500 €	750 €

2. A més, es pagarà la quantitat que resulte d'aplicar a la base imposable determinada, d'acord amb el que disposa l'article anterior, el tipus de gravamen que corresponga, segons l'escala següent:

De	A	Tipus - %	Màxim variable
0	1.000.000 €	0,5	10.000 €
	La resta	0,25	

Article 8. *Autoliquidació i pagament.*

1. Els subjectes passius autoliquidaran esta taxa conforme al model oficial establert pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i l'ingressaran en el Tresor Públic d'acord amb el que disposen la legislació tributària general i les normes reglamentàries que despleguen este article.

2. El justificant del pagament de la taxa conforme al model oficial, degudament validat, acompanyarà tot escrit processal per mitjà del qual es realitze el fet imposable d'este tribut.

En el cas que no s'aporte l'esmentat justificant, el secretari judicial requerirà el subjecte passiu perquè l'aporte, i no es donarà curs a l'escrit fins que l'omissió no siga esmenada. La falta de presentació del justificant d'autoliquidació no impedirà l'aplicació dels terminis establerts en la legislació processal, de manera que l'absència d'esmena de la deficiència, després del requeriment del secretari judicial a què es referix el precepte, donarà lloc a la preclusió de l'acte processal i a la consegüent continuació o finalització del procediment, segons el que siga procedent.

3. Si al llarg de qualsevol procediment es fixa una quantia superior a la determinada inicialment pel subjecte passiu, este haurà de presentar una declaració liquidació complementària en el termini d'un mes a comptar del moment en què siga ferma la resolució que en determine la quantia. El mateix ocurrirà en el cas que la quantia del procediment no siga determinada inicialment pel subjecte passiu o en els casos d'inadequació del procediment.

Si, al contrari, la quantia fixada per l'òrgan competent és inferior a la inicialment determinada pel subjecte passiu, este podrà sol·licitar que es rectifique l'autoliquidació presentada i, si és el cas, que es torne la part de la quota tributària presentada en excés, de conformitat amb el que preveu la normativa reguladora de les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

4. El secretari judicial, en el termini de cinc dies des de la notificació de la resolució en què es determine la quantia definitiva, comunicarà per escrit la modificació de la quantia a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la demarcació de la qual radique la seu de l'òrgan judicial, als efectes oportuns.

5. S'efectuarà una devolució del 60 per cent de l'import de la quota d'esta taxa, que en cap cas donarà lloc a la meritació d'interessos de demora quan, en qualsevol dels processos la iniciació dels quals done lloc a la meritació d'este tribut, s'arribe a una solució extrajudicial del litigi. Es tindrà dret a esta devolució des que siga ferma la resolució que pose fi al procés i faça constar eixa forma de terminació.

6. Els subjectes passius tindran dret a la devolució del 20 per cent de l'import de la quota de la taxa quan s'acorde una acumulació de processos, que en cap cas donarà lloc a la meritació d'interessos de demora.

Article 9. *Gestió de la taxa.*

1. La gestió de la taxa que regula este article correspon al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. Per orde del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques es regularan els procediments i els models d'autoliquidació de la taxa.

Article 10. *Bonificacions derivades de la utilització de mitjans telemàtics.*

S'establix una bonificació del 10 per cent sobre la taxa per activitat judicial per als casos en què s'utilitzen mitjans telemàtics en la presentació dels escrits que originen l'exigència d'esta i en la resta de les comunicacions amb els jutjats i tribunals en els termes que establisca la llei que les regula.

Article 11. *Vinculació de la taxa.*

La taxa judicial es considerarà vinculada, en el marc de les disposicions de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta, al sistema de justícia gratuïta en els termes que establix la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de cada exercici.

TÍTOL II

Taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics

Article 12. *Taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics comercialitzats amb la informació pertinent per a la formulació de mesures preventives i curatives i per a la resposta sanitària en cas d'urgència.*

La taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics del Servei d'Informació Toxicològica, amb la informació pertinent per a la formulació de mesures preventives i curatives i per a la resposta sanitària en cas d'urgència, serà exigida per l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses en els termes que preveu esta llei.

En els mateixos termes s'exigirà la taxa per la notificació de la identitat química de les substàncies presents en mesclures per a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques haja acceptat una denominació química alternativa.

Article 13. *Fet imposable.*

Constituïx el fet imposable de la taxa:

a) La sol·licitud d'alta o de modificació de fitxes toxicològiques en el registre per part dels subjectes comercialitzadors de qualsevol tipus de substàncies i mesclures químiques, independentment que la sol·licitud s'efectue de forma voluntària o en compliment de la normativa vigent en la matèria.

b) La notificació de la identitat química de les substàncies amb denominació química alternativa admesa per l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques que es notifiquen a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Article 14. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa els subjectes que comercialitzen substàncies o mesclures químiques que sol·liciten l'alta o la modificació en el registre del Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses per a proporcionar resposta toxicològica i, si és el cas, alertes sanitàries, així com els subjectes als quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques haja acceptat la utilització d'una denominació química alternativa.

Article 15. *Exempcions i reduccions.*

Quan el sol·licitant de registre siga una pime (microempresa, xicoteta o mitjana empresa), s'aplicarà una taxa d'import reduït d'acord amb el quadro 2 de l'article 17. Correspondrà al sol·licitant acreditar la condició de pime.

Article 16. *Meritació de la taxa.*

La meritació de la taxa es produïx en el moment d'efectuar la sol·licitud d'alta o la modificació del producte en la base de dades del registre de fitxes toxicològiques del Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Així mateix, la meritació de la taxa es produïx en el moment d'efectuar la notificació a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses de la identitat química de les substàncies presents en mesclures per a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques haja acceptat una denominació química alternativa.

Article 17. *Determinació de la quota tributària.*

1. Serà exigible la quantitat fixa que, en funció de l'alta o la modificació del producte en el registre, es determina en la taula següent:

Quadro 1

Import normal

Taxa	Import de la taxa
Alta del producte en la base de dades	30 €
Modificació d'un producte ja inclòs en la base de dades	15 €

Quadro 2

Import reduït

Taxa	Import de la taxa		
	Microempresa	Xicoteta empresa	Mitjana empresa
Alta del producte en la base de dades	3 €	10 €	15 €
Modificació d'un producte ja inclòs en la base de dades	2 €	5 €	7 €

2. En tot cas, s'establix una taxa anual màxima per empresa de 10.000 euros per alta de fitxes toxicològiques i de 5.000 euros per modificació de fitxa toxicològica.

Article 18. *Autoliquidació i pagament.*

1. Els subjectes passius autoliquidaran esta taxa conforme al model oficial establert pel Ministeri de Justícia i l'ingressaran en el Tresor Públic d'acord amb el que disposen la legislació tributària general i les normes reglamentàries de desplegament d'este article.

2. El justificant del pagament de la taxa conforme al model oficial, degudament validat, acompanyarà tota sol·licitud per mitjà de la qual es realitze el fet imposable d'este tribut, sense el qual el Servei d'Informació Toxicològica no donarà curs a la sol·licitud fins que l'omissió no siga esmenada.

Article 19. *Gestió de la taxa.*

1. La gestió de la taxa regulada en este títol correspon al Ministeri de Justícia.

2. Per orde del ministre de Justícia es regularan els procediments i els models d'autoliquidació de la taxa.

Disposició transitòria primera. *Postulació dels funcionaris públics.*

En els processos contenciosos administratius que es referisquen a qüestions de personal que no impliquen la seua separació, iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei, no s'exigirà la postulació dels funcionaris públics.

Disposició transitòria segona. *Exempció temporal de la taxa d'alta i modificació de fitxes toxicològiques.*

Fins al 31 de maig de 2015, inclusivament, estaran exemptes de la taxa d'alta i modificació de fitxes toxicològiques les empreses que hagen contribuït a través de les seues associacions a la gestió de l'actual base de dades del Servei d'Informació Toxicològica. A este efecte se'n consideraran exonerades totes aquelles empreses que el 17 de febrer de 2012 estaven associades a l'Associació d'Empreses de Detergents i de Productes de Neteja, Manteniment i Afins (ADELMA), a la Federació Nacional d'Associacions de Fabricants de Lleixius i Derivats (FENALYD), a l'Associació Nacional de Grans Empreses de Distribució (ANGED) i a l'Associació Espanyola de Distribuïdors, Autoservicis i Supermercats (ASEDAS).

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroga l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics.*

Es modifica el paràgraf m) de l'article 13 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics, que queda redactat de la manera següent:

«m) Per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordes civil, contenciosos administratiu i social.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Queda derogat l'apartat 3 de l'article 23 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

El número 7m de l'apartat 1 de l'article 241 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, passa a tindre la redacció següent:

«7m. La taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordes civil, contenciosos administratiu i social, quan siga preceptiva.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

Es modifica l'article 3 i s'afeg un nou article 5 bis al Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«1. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'este reial decret llei, el personal funcionari i estatutari inclòs en els articles 26, 28, 29, 30, 32 i 35 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2012, no percebrà en el mes de desembre de 2012 cap quantia ni en concepte de paga extraordinària ni, si és el cas, en concepte de paga addicional de complement específic o equivalent.

2. Al personal laboral del sector públic estatal inclòs en l'article 27 de la Llei 2/2012 li serà d'aplicació el que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'este reial decret llei.

3. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'este reial decret llei, el personal al qual es referix l'article 31, apartats u i dos, de la Llei 2/2012 no percebrà, en el mes de desembre de 2012, cap quantia en concepte de paga extraordinària, inclosa la que estableix l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2011.

En tot cas, el percentatge de minoració en la quantia total anual de sou i triennis o antiguitat serà anàleg al previst, per estos conceptes, per al personal al qual es referix l'apartat 1 d'este mateix article. A este efecte, a este personal se li reintegrarà, si és el cas, la quantia corresponent a la diferència entre el percentatge que suposa la paga extraordinària pels esmentats conceptes respecte de la paga ordinària per als membres de les carreres judicial i fiscal i el que representa per al personal del subgrup A1 de l'Administració General de l'Estat.

3 bis. Respecte al personal al qual es referix l'article 31, apartat tres, de la Llei 2/2012, l'aplicació del que preveu l'article 2 d'este reial decret llei es durà a terme, d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica del Poder Judicial, respecte dels conceptes de sou i triennis, minorant la quantia total anual pels esmentats conceptes, incloent-hi les pagues extraordinàries, en un percentatge anàleg al que implica, respecte a idèntics conceptes, la reducció establida per al personal al qual es referix l'apartat 1 d'este mateix article, amb referència per a cada cos al grup o subgrup de titulació assimilable, i prorratejant la dita minoració entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre en el present exercici. Tampoc percebran, en el mes de desembre, per integrar les pagues extraordinàries, les quanties que es recullen en l'annex XI de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2011, ni les corresponents a l'esmentat mes de desembre a què al·ludix l'apartat segon de l'Acord del Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, publicat per l'Orde 1230/2009, de 18 de maig, del Ministeri de la Presidència.

3 ter. Al personal inclòs en l'article 31, apartat quatre, se li aplicaran les reduccions previstes en el present article d'acord amb la normativa que li siga aplicable.

4. Als membres del Poder Judicial i del Ministeri Fiscal als quals es referix l'apartat cinc de l'article 31 de la Llei 2/2012, a excepció del fiscal general de l'Estat, en aplicació del que disposa l'article 2 d'este reial decret llei, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals en concepte de sou i d'antiguitat o triennis i la totalitat de la paga corresponent al mes de desembre que figura en l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2011.

Al fiscal general de l'Estat, en aplicació del que disposa l'article 2.5 d'este reial decret llei, se li reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren per al dit càrrec en l'apartat cinc, punts 2 i 3, de l'esmentat article 31.

La mencionada minoració es prorratejarà entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

5. El que disposen els apartats anteriors no serà aplicable a aquells empleats públics les retribucions dels quals per jornada completa, excloent-ne els incentius

al rendiment, no arriben en còmput anual a 1,5 vegades el salari mínim interprofessional que estableix el Reial Decret 1888/2011, de 30 de desembre.»

Dos. S'afeg un nou article 5 bis, amb el contingut següent:

«Article 5 bis. *Quotes de drets passius i de les mutualitats en el mes de desembre de 2012.*

Les quanties mensuals en concepte de quotes de drets passius dels funcionaris civils de l'Estat, del personal de les Forces Armades, dels membres de les carreres judicial i fiscal i dels cossos de secretaris judicials, així com les quanties mensuals de cotització a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, a l'Institut Social de les Forces Armades i a la Mutualitat General Judicial, s'abonaran doblement en el mes de desembre de 2012.»

Disposició final quinta. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de les competències de l'Estat en matèria d'administració de justícia, legislació processal i hisenda pública de l'article 149.1. 5a, 6a i 14a de la Constitució.

Disposició final sexta. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, dictarà les disposicions reglamentàries complementàries que siguen necessàries per a l'aplicació de les taxes que regula esta llei.

Disposició final setètima. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado». No obstant això, l'article 11 serà aplicable a partir de l'1 de gener de 2013.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 20 de novembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY